

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/107/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010357
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1616010357.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovanej N. O. a spol., pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní obžalovaných N. O. a I. O. proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/137/2016 z 24.05.2017, na verejnom zasadnutí konanom 06. decembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných N. O., nar. XX.XX.XXXX v N. a obžalovaného I. O., nar. XX.XX.XXXX v N. sa z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 24.05.2017 sp. zn. 1T/137/2016 boli obžalovaní N. O. a I. O. uznaní za vinných z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2015 v R. S. na O. ulici pristavili poškodenú I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. S., ktorá bola na prechádzke so svojim malým synom, obvinená N. O. sa jej opýtala, či nemá nejaké peniaze a keď povedala, že nemá, pýtala od nej občiansky preukaz a bankomatovú kartu a počas toho obvinený I. O. držal rukoväť detského kočíka, aby nemohla poškodená odísť, preto zo strachu pred nimi sľúbila, že bankomatovú kartu s občianskym preukazom im prinesie z domu, po čom ju pustili,
- dňa 05.09.2015 v čase okolo 13.00 h v R. S. na Q. ulici, obvinený I. O. zakričal na poškodenú I. B., aby zastavila a keď neuposlúchla jeho výzvu, zakričal slovami „stoj, lebo ťa zbijem“, po ktorých slovách poškodená zastavila, obaja obvinení prišli k nej a obvinená N. O. opätovne pýtala od poškodenej občiansky preukaz a bankomatovú kartu a keď poškodená povedala, že jej nič neďá, zobrala jej kabelku s osobnými vecami, ktorú mala prevesenú cez rukoväť detského kočíka, túto prehľadala, keďže nič nenašla, povedala jej, že kabelku vráti až keď poškodená donesie 150,- eur a keď poškodená povedala, že ani doma nemá žiadne peniaze, obvinená ju poslala k F. F. so slovami „chod' k F. a povedz mu, aby ti požičal“, s čím zo strachu súhlasila, išla k F. F., ktorý jej peniaze požičať odmietol, preto u neho zo strachu počkala, až kým obvinení neodišli,
- dňa 29.09.2015 v čase medzi 14.00 h a 15.00 h v R. S. na C. ulici pri kostole sa pri poškodenej I. B. zastavil obvinený I. O. so slovami, že keď mu poškodená nedonesie peniaze, tak ju zbije,
- dňa 14.10.2015 v R. S. na železničnej stanici prišli obvinení za poškodenou I. B., kde obvinená N. O. od poškodenej znovu pýtala peniaze a keď poškodená povedala, že nemá, pýtala od nej doklady a keď chcela poškodená odísť, obvinená N. O. ju chytila za sveter a povedala jej, že nikam nepôjde a stále od nej pýtala peniaze, poškodená zo strachu, aby neublížili jej malému synovi, ktorý bol v kočíku, sľúbila, že si pôjde požičať peniaze od kamarátky M. G., ktorá býva neďaleko stanice a peniaze prinesie, s týmto obvinená súhlasila a pustila poškodenú, avšak obvinený I. O. podržal kočík s dieťaťom a bránil poškodenej, aby si vzala so sebou syna, preto poškodená odišla k M. G. bez syna, ktorej povedala, že O. od nej pýtajú peniaze a že si nechali jej syna, kým peniaze neprinesie, preto s ňou išla M. G.

na stanicu, kde dohovárala obvineným, aby vrátili poškodenej syna, na čo obvinení povedali, že dieťa vrátia až potom, keď im prinesie peniaze alebo nejaké šperky, preto M. G. sľúbila, že im z domu prinesie nejaké zlaté šperky a keď po jej odchode si poškodená I. B. chcela zobrať svoje dieťa a odísť, obvinený I. O. ju chytil pod krk so slovami, „zostaneš tu, pokiaľ ona neprinesie tie šperky“ a prinútil ju zostať na mieste, až kým sa M. G. nevrátila, keďže sa vrátila bez šperkov, obvinená N. O. prikázala poškodenej I. B., aby išla k F. F. požičať peniaze so slovami „nech je to viac než 100,- eur“, čo poškodená prisľúbila, odišla k menovanému a zo strachu zostala u neho až do doby, kým obvinení zo stanice neodišli,
- dňa 26.10.2015 v čase okolo 12.00 h v R. S. na miestnom trhovisku obvinená N. O. kričala na poškodenú M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. S., R. XXX „poď sem, kde sú peniaze,“ a slová že „už dlho nebude oj... a uvidí, že už dnes potečie naozaj krv“, medzitým prišiel ku nej obvinený I. O., chytil ju pod krk so slovami „za to oj...vanie ti rozbijem hubu“, zo strachu poškodená kričala o pomoc, preto od ďalšieho konania obvinený upustil,

Za uvedený zločin boli odsúdení:

Obžalovaná N. O. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovanú na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný I. O. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd prvého stupňa podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V z 11.12.2015 sp. zn. OT/307/2015 právoplatného dňa 11.12.2015 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to 1ks pákové nožnice červenej farby.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaní N. O. a I. O..

Obžalovaná N. O. zahlásením do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 234). Zahlásené odvolanie obžalovaná N. O. písomne odôvodnila podaním doručeným okresnému súdu dňa 05.06.2017 (č.l. 238). V odvolaní uviedla, že žiada, aby krajský súd vrátil spis na okresný súd na doplnenie dôkazov, pretože sa vyskytli nové skutočnosti, ktoré vie preukázať a ktoré jej na okresnom súde nedovolili preukázať. Okrem toho trest, ktorý jej bol uložený považuje za neprimeraný.

Obžalovaný I. O. podal odvolanie podaním doručeným okresnému súdu dňa 05.06.2017 (č.l. 239), ktoré smerovalo, čo do výroku o vine a čo do výroku o treste. Uviedol v ňom tie isté dôvody ako obžalovaná N. O. a to, že trest je neprimeraný a vyskytli sa nové skutočnosti, ktoré vie preukázať, keďže tieto nemohol preukázať na okresnom súde.

Obžalovaní N. O. a I. O. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu konané 06.12.2017 bez ospravedlnenia nedostavili a to napriek riadne a včas vykázanému doručeniu a to u oboch z nich 13.11.2017. Žiadosť obžalovaného I. O. o konanie v jeho neprítomnosti, bez podpisu obžalovaného, nebolo možné akceptovať. Rovnako len zaslanie potvrdenia o práceneschopnosti obžalovanej N. O., nebolo možné akceptovať, keďže toto podanie nebolo v súlade s ustanovením § 120 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5 Tr. por.

Podľa ods. 6 § 293 Tr. por. verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného nemožno konať ak je obvinený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje 10 rokov.

Vzhľadom na to, že obaja obžalovaní boli riadne a včas upovedomení o verejnom zasadnutí, boli poučení o možnosti konania verejného zasadnutia bez ich prítomnosti a obaja sú súdení pre trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje 10 rokov, Krajský súd za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v ich neprítomnosti.

Poškodená I. B. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že v súčasnej dobe ju obžalovaní už neobťažujú.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolania obžalovaných N. O. a I. O. nie sú dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaní spáchali skutky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá

správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

K výroku o vine môže krajský súd len stručne dodať, že napriek tomu, že obaja obžalovaní a to ako I. O., tak aj N. O. trestnú činnosť popierajú, výpovede svedkýň I. B. a M. G., ktorých výpovede sú podporené aj výpoveďami svedkov L. W., F. F. a M.. N. S., vytvárajú taký silný usvedčujúci dôkazný stav, z ktorého nemožno vyvodiť iné, len to, že stíhaný skutok sa stal a že ho spáchali obžalovaní N. O. a I. O. práve tak, ako je to uvedené v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku okresného súdu. Krajský súd nemá dôvod spochybňovať tvrdenia uvedených svedkýň, pretože tieto od počiatku trestného stíhania vypovedajú úplne rovnako, pričom tieto nemali žiadny motív krivo obžalovaných obviňovať zo spáchania skutku. Na vierohodnosť a presvedčivosť výpovedí citovaných svedkýň svedčia aj výpovede svedka M.. S. a R., ktorí potvrdili vyjadrenia poškodených s tým, že aj uvedení svedkovia mali vedomosť o negatívnych konaniach obžalovaných v iných bližšie nestotožnených prípadoch, ktorá skutočnosť zvyšuje pravdepodobnosť výpovedí poškodených. Uvedení svedkovia potvrdili, že obžalovaní sú problematická rómska rodina, ktorej členovia nikde nepracujú a na živobytie si zarábajú nekalým spôsobom života. Pokiaľ ide o umocnenie vierohodností výpovedí svedkýň B. a Križanovej je potrebné uviesť, že tieto nechceli záležitosť riešiť hneď formou trestného oznámenia a urobili tak až následne na odporúčanie starostu obce M.. S..

Preto krajský súd uzatvára, že súd prvého stupňa rozhodol správne vo výroku o vine, keď obžalovaných N. O. a I. O. uznal za vinných spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam oboch obžalovaných, že im nebolo umožnené vykonať súdom prvého stupňa doplnenie dokazovania, tieto aj krajský súd považuje za nedôvodné, keďže okresný súd vyhovel návrhu obžalovaných, vypočuť svedkyne O., Z. a R., ktoré potvrdili skutočnosť, že videli poškodenú B. na návšteve u obžalovaných. Pokiaľ okresný súd zamietol návrh obžalovaných na vypočutie svedka I. O. staršieho, v tomto smere postupoval správne, keďže obaja obžalovaní žiadali tohto svedka vypočuť len na okolnosť, že poškodená B. chodila k obžalovaným. Táto skutočnosť bola potvrdená výpoveďou vyššie uvedených svedkýň, ktoré navrhli vypočuť obžalovaný.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj príťažujúce okolnosti, aj odvolací súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Pokiaľ ide o trest uložený obžalovanej N. O., tejto okresný súd priznal jednu príťažujúcu okolnosť, ktorá spočívala v tom, že táto bola už za trestný čin odsúdená (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák. u obžalovanej nezistil. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaná N. O. bola doposiaľ 4 krát súdne trestaná, ostatný krát trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 03.02.2016 sp. zn. 1T/4/2014 právoplatným 26.02.2014 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením do

ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bola uznesením Okresného súdu Bratislava I z 10.07.2014 sp. zn. 3Tp/71/2014 podmiennečne prepustená na skúšobnú dobu 2 rokov a 6 mesiacov, ktorá jej plynula do 10.01.2017.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a z a úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovenie ods. 1 o podmiennečnom odložení výkonu trestu neprevyšujúceho dva roky sa nepoužije.

Obžalovanej bolo možné ukladať trest v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby od 2 rokov až 6 rokov, v prípade prevahy priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., kedy sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu bolo jej možné ukladať trest od 3 rokov do 6 rokov. Uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby treba považovať u obžalovanej za zákonný a spravodlivý.

Na výkon trestu okresný súd zaradil obžalovanú N. O. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia pretože na takéto rozhodnutie boli splnené všetky podmienky uvedené v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., teda že obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o trest ukladaný obžalovanému I. O. tomuto bol správne ukladaný súhrnný trest odňatia slobody podľa asperačnej (zostrujúcej) zásady.

Podľa § 42 ods. 2 veta prvá Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd je povinný uložiť páchatel'ovi súhrnný trest za všetky trestné činy, ktoré boli spáchané skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin tohto páchatel'a. Ak bol páchatel' odsúdený viacerými rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými rozkazmi) za trestné činy spáchané skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich, súd musí zrušiť výroky o treste vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák. a páchatel'ovi uložiť súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť, t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viaccinnom súbehu.

V danom konkrétnom prípade správne ukladal obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 11.12.2015 sp. zn. 0T/307/2015.

Pokiaľ ide o odsúdenie Okresným súdom Bratislava II v konaní č. 0T/115/2016 v danom konkrétnom prípade skutok spáchal 19.03.2016, teda ide o recidívu.

Súd prvého stupňa u obžalovaného I. O. zistil dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (recidíva) a § 37 písm. h/ Tr. zák. (viac trestných činov). V prípade priťažujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zák. treba uviesť, že ak je obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., t.j. v prípade aplikácie asperačnej zásady nemožno okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov hodnotiť zároveň ako priťažujúcu v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože by tak došlo k dvojtému pričítaniu tej istej okolnosti a duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, čo považuje krajský súd za neprípustné. V danom konkrétnom prípade, keďže u obžalovaného prevyšovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi a trest bol ukladaný v rámci asperačnej zásady od 3 rokov a 4 mesiacov do 8 rokov, pričom obžalovanému bol uložený trest v rámci takto upravenej trestnej sadzby, v rámci stability súdnych rozhodnutí ponechal výrok o treste u obžalovaného I. O. za nedotknutý.

Na výkon trestu okresný súd zaradil obžalovaného I. O. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia pretože na takéto rozhodnutie boli splnené všetky podmienky uvedené v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., teda že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Čo sa týka trestu prepadnutia veci a to jedného kusu pákových nožníc červenej farby, krajský súd si osvojil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako správne a zákonu zodpovedajúce.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.